نو دوی باید

څه وکړي؟

Ketabton.com

لېو [illegible] توی [illegible] ارزښ [illegible] که اثر [illegible] چند [illegible] خو [illegible] مفهوم [illegible] چې په [illegible] ارز [illegible] او باید د
دې لوی لیکوال د فکر څخه پښتون قوم هم خبر سي

لیکوال: لېو تولوستوی
ژباړونکی معتصم شاهد

(c) ketabton.com: The Digital Library

(c) ketabton.com: The Digital Library

د کتاب اړوند

لیکوال: لېو تولوستوی

ژباونکی: معتصم بالله شاهد

د خپرېدو کال: ۲۰۲۳ ز

د ژباړنکي سره د تماس او واټ ساپ شماره: ۰۷۷۳۶۹۱۶۹۵

(c) ketabton.com: The Digital Library

ډالۍ

مور پلار استادانو او کورنۍ ته

(c) ketabton.com: The Digital Library

يوه څرګندونه

په دې تورتم کې سخ د هغو ماشومانو په حال

چې لکه شمعه پر سر چتر د رڼا ونسي

استاد معتصم شاهد له وخته پر فسبوک را سره ملګری دئ، د ادبیاتو د پوهنځي استاد دئ، موده وړاندې یې د ښکلا پېژندنه تر عنوان لاندې یو کتاب په پې ډې ایف بڼه خپور کړ ، زما په خیال چې دا به په پښتو ژبه کې یو نا اشنا عنوان وي (جمالیات).

اوس یې تازه په تازه د لېو تولوستوی اثر چې په ۱۶۸۰ ز مو کلونو کې لیکل شوی او سمدستي پر انګریزي ژبې هم ژباړل شوی دئ په پښتو ژبه ژباړلی دئ تر دې عنوان وړاندې ډاکټر لطیف بهاند د تولوستوی جګړه او سوله کتاب له روسي ژبې غالبا په پنځه ټوکه کې ژباړلی دئ.

تولوستوی یو پراګراماټیک لیکوال وو د لیکنې مشهور تیمونه یې (څواني مرګ غربت مینه او ... .)د عملي ژوند څه دي او اسانه دي چې و لوستل شي که څه هم ګڼو روسي سیاسي چارواکو له ده نه کرکه لرله خو لینن ترې متاثره وو او دی یې د روشن انقلاب هنداره او یو عظیم هنرمند باله چې د روسیې شفاف تصویر یې په لیکنو کې پروت دئ.

نه پوهېږم؟ برداشتونه مختلف دي څنګه هغه څوک چې په امر یې په پنځوس لکه انسانان تر خاورو لاندې دي له تولوستوی سره مینه لرلی سي څکه تولوستوی یو د هغه لومړنیو لیکوالانو څخه دئ د عدم تشدد فلسفه یې په لیکنو کې لکه د نیمي ورځي لمر له ورایه ښکاري مهاتما ګاندي او مارتین لوټر په ژوره توګه ترې متاثره دي د ګاندي د عدم تشدد فلسفه د تولوستوی د فلسفې انکشاف دئ.

د استاد ژباړه په دوو لاملونو په ښو لوستلو ارزي یو دا چې استاد د ادبیاتو مسلکي دئ او باوري یم چې ژباړه به یې زموږ د توقع لوړه وي کمه به نه وي لکه پخوانی تالیف ښکلا پېژندنه یې دوهم دا چې دا کتاب د کوم ټرنډ لیکوال بریان ټریسي روبین شرما او ... نه دئ د نړۍ د فرسټ کلاس د لیکوالو له جملې څخه دئ چې واقعا مو د مطالعې تنده در ماتوې!

استاد ته د دې اثر د تکمیل ډېره ډېره مبارکي وایم خدای ج دې موږ ته د ښو لوستلو توفیق راکړي خوشحال په دې یم چې اوس هم یو څوک سته چې د لاري د سر له دوړو ور آخوا هم یو څه ژباړي او فقط د خواري پښتو د ښه خدمت په نیت . کور دي ودان استاده.

په درنښت

ban babakerkhil

(c) ketabton.com: The Digital Library

د ژباړونکي خبرې

دوی څه باید وکړي؟ خو په انګریزي ژباړه کې یې نوم ورته موږ باید څه وکړو؟ ورته اېښې ما چې عربي او دري ژبه کې د کتاب نوم ولیدئ نو هلته یې هم په لږ توپیر سره مثلا دري کې څه باید وسي او په عربي ژبه کې دوی باید څه وکړي نو ما هم عربي غوره وبلل او همدا نوم مې ورته کښېښوئ.

دغه کتاب د روسي لوی لیکوال لېوتلوستوی اثر دئ چې د غریبانو او سوال کونکو حالات یې پکښې لیکلي دي دغه کتاب اوس هم زموږ د ټولني دپاره یو ښه کتاب ځکه دئ چې زموږ ټولنه اوس هم د فقر ښخه زورېږي.

فقر خورا زورونکی مرض دئ ځکه چې موږ نه سو کولای خپله ټولنه تري خلاصه کو لکه څه ډول چې لیکوال وايي چې موږ که هر څومره زیاتي پیسي- و غریبانو ته ورکړو نو هغه هم دغه پیسې بربادوي او بیرته خپلي لاري ته راګرځي.

ما د دغه کتاب د پای ښخه بعضي موضوعات چې تقریبا یو څو کرښي دي لري کړي ځکه چې اوسني حالت، ټولني او خپلو ضرورتونو ته په کتو باید موږ همداسي وکړو تر څو مو ټولني ته خیر ورسېږي او شر ښخه هم خپله ټولنه او هم خپل ځان لري و ساتو.

ما کوښښ کړی چې مفهوم په پښتو اصطلاحاتو کې تر تاسو ورسوو او تاسو یې لوستلو ته رابولو که چیرته زموږ ښخه په دې ژباړه کې د ژباړې اصول نه وي مراعات سوې نو ستاسو درنو لوستونکو ښخه هیله لرو چې موږ و بخښئ ځکه انسان له خطاوو ښخه خلاص نه دئ نو ستاسو ټولو لوستونکو ښخه یوه نړۍ مننه کوم چې زموږ ناچیزه هڅه لولئ او خپل ارزښتناکه وخت زموږ ناچېزه ژباړې ته ورکوئ.

مینه او مننه

(c) ketabton.com: The Digital Library

دوی باید څه وکړي

البته فقر او غربت مي ليدلی وو خو هغه فقر او غربت چي ما په مسکو کي وليدلی زما دپاره نوی وو او هيڅ وخت ور څخه نه يم بيغمه سوی په مسکو کي چي هر قدم ږدې نو د عجيب او غريبو فقيرانو سره به مخ سې چي تر اوسه به دي نه وي ليدلې دلته پر وړو يو ډؤل خلتې لري کور په کور گرځي او د خوراک دپاره يو څه غواړي .خو هلته فقيران د ښار په هره برخه کي ؤلاړ دي او په عجب انداز درگوري او پيسې درنه غواړي، د هرچا خواته چي ورسي په عاجزۍ سره لاس ورته اوږدوي او د کومک غوښتنه ور څخه کوي.د دوی د کومک څخه يواځينی منظور نغدي پيسې دي هر يوه ته په کتو د انسان ترحم را پورته کيږي.

په مسکو کي مي يؤ فقير وليدئ چي يؤه عزتمنده کورنۍ يې درلودله په عادي ډؤل پر لاري أرام تللئ خو کله به پر رسته پښه او کله بيا پر چپه پښه انگوښېدئ. کله چي به در سره مخ سو نو ستا په نظر به دا درتله چي سلام درته کوي خو وروسته به پر ملا خم سو خولۍ به يې له سره لري کړه او پيسې به يې درنه و غوښتې .او که به دي فکر ورته ونه کئ کوښښ يې کوئ چي خواته دي در سي او دا په نظر درکي چي ستا وه کومک او پيسو ته اړتيا لري.

(c) ketabton.com: The Digital Library

که مو بیا هم ورته توجه ونه کړه مخ یې اړوئ آه یې کوئ او یو بـل لاروي تـه یـې ځـان رسوئ.

ما له ځانه وپوښتل هغه ولي د پیسو د پیدا کولو دپاره یوه بله لاره نه پیدا کوي مگر که څه هم آخر پوه سوم خو بیا هم د دې ډلي ژؤند زما دپاره تل یـوه معـما وه یـوه ورځ مـي یـو عسکر ولیدئ چي یؤ سوالگر په زور موټر ته پورته کوي.پوښتنه مي ؤکړه د دې بابـا جـرم څه دئ جواب یې را کئ سوال کول . دلته گدایي ممنـوع ده زه هـم ور پسي-پـه یـوه بـل موټر کي سپور سوم تر څو پوه سم ایا ریشتیا هم دلته گدایي ممنوع او سزا یـې څـه ده او ولي ممنوع ده، خلگ ولي یو انسان له دې منعه کوي چي له خپل هم نوعه انسان څخـه کومک وغواړې .ما باور نه سو کولای چي باوجود د دومره سوالگرو دي پـه مسـکو کـي سوال ممنوع وو.

بل آخره د پولیس موټر د یوې پوستې خواکي ؤدرېدئ أؤ ما هم د موټر چلونکي ته وویل چي لږ لري ترې ودرېږي پیاده سوم او زه هـم ور پسې پوسـتې داخـل سـوم گـورم چـي سوالگر یې درولی دئ او غواړي تر څو یې خپل رېس ته ورولې زه چي بې اجازې داخل سوی وم د رییس شوعبې ته داخل سوم ریېس چي خوا کي یـې تـوره وه او درېشي-یـې کړې وه د میز شاته پر چوکۍ ناست وو سوالگر انتظـار وو تـر څـو ورتـه د ورتـگ اجـازه ورکړل سي زه چي بې اجـازې ننـوتلی وم پوښـتنه مـي ؤکـړه دا فقیـر مـو ولي نیـولی دئ جناب! هغه چي ماته یې په تعجب کتله چي څه ډؤل بې اېجازې یې دفتر ته ننوتلی یم او

(c) ketabton.com: The Digital Library

ترې پوښتنه کوم ویې ویل تاسو څوک؟ ومي ویل لیکوال ویې پوښتل د څه دپاره راغلی یې ما وویل غواړم پوه سم چي دا فقیر مو ولي نیولی دئ په جدي ډؤل یې راته وکتل او ویې ویل : دا موضوع په کوم ځای کي په تا پسي ارتباط لري ښاغلی لیکوال صیب، ومي ؤیل کله چي زه ستاسو دپاره کتاب لیکم باید واقعیت ولیکم، د لوړ څخه امر دئ، چي باید دوی ټول کړم هغوی د دې دپاره دلیل لري که بیا هم اسرار لري ورسه د لوړپوړو څخه پوښتنه وکه . د د ې ویلو دپاره مي څه نه درلودله معضورت مي ؤغوښتئ او د باندي راووتلم ساتونکي چي زما خبري اورېدلې وې خواته راته راغلئ، او ویې ویل دا کار لازم دئ ځکه که یې ټول نه کړو زیاتېږي په دې کي لاس مه وهه موږ دوی د کار کولو ځای ته بیا یو تر سو زده کي چي انسان باید کار وکړي او له کاره باید پیسې لاس ته راوړي.ده ته مي هم د ویلو دپاره څه نه درلودله چي ورته ووایم د هغه ځایه راووتم او په خپل کار پسي ولاړم خو یوه خبره مي په ذهن کي راګرځېده چي ولي یؤ چاته ګدایي خوشي ده تر څو ګدایي ؤکړې یا هم د دوی تعداد دومره زیات سوی دئ چي دولت یې نه سي راټولولی.

ما دلته څو ډوله سوالګر ولیده یوه ډله داسي ؤه چي بس په همدې ګدایی یې ژوند کولی بله ډله داسي ؤه چي ریشتیا مسکین تر سترګو کېده چي د کار او ژوند په تلاښ مسکو ته راغلي ؤه خو کله چي یې ولیده چي دلته کار نسته او ور سره پیسې خلاصي سوې وې او د بیرته تللو دپاره یې څه نه درلودله ناچاره وه چي ګدایي شروع کي ځکه نس لري او باید یو څه وخري، یؤه ډله د یو تصادف یا بداتوب یا هم کوم بل مشکل په خاطر د خپل

(c) ketabton.com: The Digital Library

سروته ساقط سوې وه او ګدايي يې شروع کړې وه مګر يوه ډله داسي هم وه چي سالم او روغ وه هر کار يې کړلای سو او بيا يې هم ګدايي کوله زما د توجه محور هم همدغه سالم سوالګر وه.

زه لندن ته د علاج دپاره راغلی وم د ډاکټر د دستور سره سم څو ورځي ځنګل ته ولاړم هلته مي خلګ وليده چي په خوارئ سره لرګي أره کوې او پيسې لاس ته راوړي .هغوی په ورز کي د سخت کار وروسته د څلوېښتو څخه تر پنځوسو کوفيکو پوري معاش لاس ته راوړلی خو په هغه کي يې هم پس انداز کولی او کله چي به مي هغه خلګ چي سالم وه او ګدايي يې کوله تعجب مي کولی او فکر به وړلم.

کله چي مي د خلګو سره د دوی په اړه خبري کولې نو دوی راته وويله دا خو هيڅ نه دي کله چي ته د مسکو وه سنتي بازار ته ولاړ سې او د هغوی د اوسېدو ځايونه ووېنې نو هلته به تا ته درک ولګېږي يؤ أوسېدونکي خوراته وويل دا اوس يو فرهنګ ګرځېدلی دئ او د دوی شمېر تر پنځوس زرو نه هم اوښتی دئ دا چي زه په لومړي ځل مسکو ته تللی وم نو کله چي به دوی د خپلو غريبو خلګو خبري کولې يو ډؤل خوند به مي تري اخستی ځکه زموږ ټولني دومره وړتيا لرله چي فقير نه دي.

بل آخرهيوه ورځ د مسکو سنتي بازار ته ولاړم تر څو هغه څه چي د دې سيمي خلګو يې راته صفت کوئ په خپلو سترګو وګورم خو وجدان به مي يؤه خبره راته بار بار کوله

(c) ketabton.com: The Digital Library

ولي غواړې د خلګو تاریک ژوند ووینې با وجود د دې چې هیڅ مرسته یې نه سې کولای.

له بلې خوا مې زړه راته ویله ته یو لیکوال یې څه رنګه چې د ژوند اسوده برخې خلګو ته تشریح کوې باید تاریکې خواوې یې هم ورته روښانه کې .

بل آخره په یوه یخه ورځ کې د مسکو سنتي بازار ته روان سومه .کله چې د بازار د څنډو تېرېدمه د داسې خلګو سره مخ سوم چې د وجود څخه یې مرض اورېدئ عجیب کالي یې پر تن وه چېد بدن غړي یې ترې ښکارېده زما په فکر په یو خاص ځای کې خاص د دوی د پاره ګنډل سوې دي.جرابې او څپلۍ یې تر کالیو عجیبې ؤې څومره چې بازار ته نزدې کېدلم د دوی شمېر په هغه اندازه زیاتېدئ.

هغه څه چې ماته د تعجب وړ وو هغه د دوی په متنفر او عجیب انداز د تېریدونکو خواته کاته وو سوالګرو ښځو هم زړې جامې پر تن وې او ګدایي یې کوله هغوی په زړو کالو ګډو وډو وېښتو سره یو څه لاس ته راوړل تر څو خپله او د خپلو اولادونو ګېډه مړه کړي.

زه د دوی و خواته ورغلم کله چې مې د یوه سره خبرې کولې او دا مې ؤرته وویله چې راځه کار ته دې بوځم راته یې وویله ته د یوې بلې نړۍ سره تعلق لرې دلته څه کوې ایا غواړې زموږ پر حال خپل دېغت وباسې یا دې هم رېشتیا زما په حال زړه بد سوی او غواړې کار راته پیدا کې.

(c) ketabton.com: The Digital Library

زما په فکر نه داسي انسان پیدا سوی او نه وجود لري چي موږ ټولو ته کار راکړي د دوی په منځ کي مي یؤ بل ولېد ئچي سیرې کالي خوار وجود او په لسو پښو په یخ کي ؤلاړ وو کله چي مي دوه درې ځلي سترګي ور سره په سترګو کړې حس مي کړه چي د خبرو کلو دپاره زمینه برابوي.سر یې وښوروئ او داسي احساس یې راکئ چي زما پوښتنو ته جواب راکوې لومړی مي ورنه د پیدایښت د ځای پوښتنه وکړه.په ډېره علاقه یې جواب راکئ په دې وخت کي څو نور نفر زموږ خواته راغله او زموږ خلوت یې راته خراب کئ.

مګر چاره نه وه باید ادامه مي ورکړې وای سړي چي خپل لاسونه یو پر بل موږل خپل د ژوند داستان یې راته ویلئ وروسته تر هغه چي د کلي څخه ښار ته راغلی وو او څو ورځي یې کار کړی وو بې کاره سو او نور یې نه سوه کولای چي پیسې تر لاسه کړي ناچاره سو تر څو ګدایي او سوال شروع کړي هر کله چي د ګدایۍ څخه هم څه په لاس نه راتله ځکه چي سوالګر زیات سوه او په نتیجه کي یې د هر یوه در آمد کم سو په هوټلونو او رستورانتونو ګرځېدم د خوارکي توکو پاتي شوني مي راټولول کوم چي هوټل والا په کچره دانۍ کي غورزول او ورځ په ورځ ضعیفه او ولوېدم.

پاته کسان چي هم زما شاوخوا راټول سوې وه یو ډول داستانونه یې درلودله ټولو همداسي ټوک او خیرني جامې پر تن درلودلې او پښې یې له زړو او شلېدلو څپلیو راوتلې وې یوه ته مي یوه سیکه ورکړه او نورو محاصره کړم او څنګه چي د دوی تعداد

(c) ketabton.com: The Digital Library

زيات وو يو ډول شور ماشور جوړ سو ټولو خپلي سترګي په ما کي ګنډلې وې او په کتلو کتلو يې يو څه راڅخه غوښته.

هر څه چي وو خو دې ټولو يو زړه بوږنوونکې او خواشينوونکې منظره درلودله شل روبله چي له ماسره موجود وه د دوی تر منځ مي تقسيم کړه هر يوه ته مي لسمه برخه ترې ورکړه و مې غوښتل چي ترې لري سم خو که چرته يې امکان وای څکه د دوی تعداد لحظه په لحظه زاتېدئ هر يوه زما طرف ته خپل لاس اوږد کړی وو او ما نه سوه کولای چي د لسګونه را اوږدو سوو لاسونو سره کومک وکړم.

بالاخره هر ډول چي وو ځان مي د دوی له منځه ويېستلی او د کور طرف ته روان سوم کله چي د کور طرف ته تللم پر لار مي د يو داسي کس په ډول چي يوه ګناه يې تر سره کړې وي احساس درلودلئ کله چي کور ته ورسېدم تر پرش سوې داليز تېر سوم خپلي څپلۍ مي وکښې او د ميز تر شا کښېنستلم کارکونکي زما مخي ته پنځه ډوله خوندور خوراک کښېښوئ ما د دې تر څنګ چي ډېر بد احساس درلودلئ ټولي هغه خبري چي مي کړې وي بې مفهومه او بې دليله راته ښکارېدې.

هغه شپه مي خپل احساسات د خپل دوست سره شريک کړه کله چي يې زما خبري واورېدې په يو ډول توهين آميزه او مسخراچي ډول يې وويل دا په لويو ښارونو کي يوه تبعي پديده ده او زياته يې کړه زما تاثر د دې خلګو د ليدلو څخه يواځي د يو ليکوال احساسات او د ښاره لرې اوسېدل دي. ده وويل د فقر شتون يوه نوې خبره نه ده بلکي دا

(c) ketabton.com: The Digital Library

يوه طبعي پدېده تر څو چي ژوند وي دوی به وي تر څو چي انسان وي همدا مخلوق به وي فقر د اوسني موډرني ټولني پيداوار دئ او بايد صرف نظر يې وگرځوو نه يواځي په مسکو کي بلکي د لندن او د نړۍ په هر موډرنه سيمه کي همدغه حال دئ.

د خپل ملگري د خبرو مي سخت مخالفت وکړ او تر داسي حده احساساتي سوم چي ښځه مي د خپله اوطاقه په منډه بهر راغله او د پېښي پوښتنه يې وکړه په داسي ډول عصباني سوی وم چي خپل لاسونه مي ښورول او په قهر مي خپل ملگري ته وويل، يا! دوی څنگه بايد دا ډول ژوند وکي دا ډول زندگي د تحمل وړ نه ده دغه وخت هغوی ماته نصيحت وکئ تر څو د تونډۍ، سختۍ او عصبانيت څخه پرهېز وکم هغوی مي ملامت کړه چي ولي نه سم کولای په ارامۍ او نرمۍ سره خپل مفهوم تر نورو پوري ورسوم نه سي کېدای چي د دې خلگو دا حالت دي زما د کورنۍ ژوند را تريخ کړي.

دا دليل مي قبول کئ او څه مي و نه ويله اما دا مي ورته وويله چي زما قهر هم بې دليله نه دئ د هغې ورځي څخه هغه لږ ارزښت چي ماته ښآري ژوند درلودلئ هم ختم سو او يواځي مي د داسي ژوند څخه نفرت کول په زړه کي پيدا سو هغه خوندونه چي په ښار کي دي او ما يې په اړه فکر کوئ زما دپاره يو ډول ذهني شکنجه او وجداني عذاب نه ماسوا بل هيڅ هم نه وه.

په ذهن کي مي فکر کوئ چي د ځان د ښه ژوند دپاره يو دليل راوړم نه مي څو کولای چي خپل ښه او مجلل ژوند د دوستانو ښې بنگلې مجلل محلونه په ذهن کي راوگرځوم

(c) ketabton.com: The Digital Library

ځکه د دې ماښيو په بغل کې داسي کسان ژوند کوي چي هغوی د يخ لوږي ځخه زورېږي او شکنجه کېږي دا زما دپاره ناممکنه وه چي دغه دوه ډوله ژوند يو د بل سره اړيکه لري او دا يوه لومړنۍ او طبعي پدېده ده دغه فکر د همدې ورځي ځخه تر وروستۍ ورځي پوري زما په فکر او روح کي همداسي پاته سو.

د هر دوست سره چي مي دا خبره شريکوله همدا زما د ښځي خبره يې راته کوله او زما په ذهن کي دا خبره راوګرځېده چي زه بل آخره يو مهربانه زړسوانده انسان يمه چي د يو ډول غريبو خلګو په ليدلو متاثر سومه.

په ډېري سادګۍ مي په همدې خبرو باور وکئ دا ځو ورځي چي مي بد احساس په وجود کي وو يو نوی احساس مي په ځان کي حس کئ دا احساس په دې خاطر وو چي ما په خپل ځان کي د ترحم او زړسوي قوه حس کړې وه چي د داسي خلګو په ليدلو مي زړه او روح نا ارامه وو او حس مي کړه چي دغه ترحم ما د نورو همکارۍ او مرستي ته کشوي.

ورځي تېري سوې او ځان ته مي وويله دغه خلګ چي مسکو کي اوسېږي بايد زما د خوشحالۍ د له منځه وړلو لامل نه سي او دا مي قبوله کړه چي دا زموږ موحيط دئ چي دغه حالت يې منځ ته راوړی دئ او داسي حالت دئ چي ځان ور ځخه نه سو خلاصولی که ځه هم خپل ژوند غريبانه کم بيا هم په دې سره غريبانو ته هيڅ نه سم ورکولی او د دوی بدبختي به هم پر خپل ځای پاته وي ببله دې چي خپل او د کورنۍ ژوند تريخ او

(c) ketabton.com: The Digital Library

بې خونده کم بنا پر دې د لومړي ځل پر خلاف و مې نه غوښتل چې په خپل ژوند کې کوم تغیر راولم او فکر مې وکړ د امکان تر حده به دهغو غریبانو چې زما عواطف یې راپارولي دي د ژوند د اصلاح او ښې ګڼې فکر وکم .

زه یو ځوان مرده انسان نه وم مګر غوښته مې چې د خپلو هم نوعو سره مرسته وکړم نو فکر مې وکړ چې زما ټوله فکر باید پر خیریه او د ښې ګڼو پر کارو راټول کم.

همدې وخت کې په مسکو کې د نفوسو سر شمېرنه شروع سوه چې دا زما دپاره یو ښه پیل وو ما همداسې په مسکو کې څو خیریه بنسټونه پېژندله زما نقشه دا وه چې د خانانو خلګو ترحم او عواطف د دې ډلې غریبانو په مقابل کې راوپاروم او بیا د دوی څخه پیسې ټولې کم او د کومې خیریه موسسې د لارې د دې غریبانو سره کومک وکړم او د سر شمېرنې له لارې باید دا مالومه کم چې کوم څوک څومره قدر کومک ته اړتیا لري پلان مې درلودلئ تر څو بعضې کسان یې د مسکوه بهر ولېږم ماشومان یې و مکتبونو ته واستوم او سپین ږېري یې سپینږرتون و لېږم.

 ما دا فکر وکړ چې یوه تلپاتې موسسه چې تعلیم افته خلګ یې په همدې خلګو وګرځي او د دوی اړتیا وې راټولې کې یو اسانه کار دئ دوی باید د حرفې په زده کولو نه یواځې دا چې دوی به د دې حالت څخه خلاص سې بلکې هغه د نفرت کتل چې دوی یې خانانو ته کوې د منځه ولاړ سې. موږ خانان به په ارام وجدان او زړه، پنځه ډوله خوندور خواړه په خپل مجلل کور کې په استراحت سره خورو او د دوی په نه شتون کې به د روح

(c) ketabton.com: The Digital Library

او زړه د دردونکي عذابه خلاص یو عبادت به په ارامه کوو او ښادۍ ته بـه پـه هوسـا روح ځان رسوو.

د دې طرحي د جوړولو سره مي په دې اړه یوه مقاله ولیکله او تر چاپ مخکي مي د هغـو دوستانو سره چي ما ور څخه هیله دلودله چي را سره به مرسته کوي شریکه کړه.

هغه خلگ چي ما ور سره دغه مقاله شریکه کړه ټول خانان وه او د دې طرحـي گټـي مـي هم ور سره شریکي کړې تر څو دې غریبانو ته په کار ورکولو سره شاید نور په مسکو کـي غریب نه سي پاته او موږ وکولای سو چي په ارام وجدان سره و خپل ښه او مرفع ژوند تـه ادامه ورکړو.

ټولو به زما خبرو ته په خورا دقت غوږ نیولی وو خو کله چي به اصلي موضوع ته ورسېدم چي د دوی څخه د کومک غوښتنه وه نو ټولو به سرونه وځړول او و به یې ویـل هـو بلـې مگر په دې ښار کي دومره ځوک به د دې طرحي سره لیوالتیا و نه ښـیي تـر څـو دا طرحـه تر کامیابۍ پوري ورسېږي طرحه ښه طرحه ده خو د دې ښار اوسـېدونکي بـه زړه نـه کـي ورته ښه که کار مخ ته ولاړ ئ او کامیابه سو زه هېڅ ډول همکاري نه درېغـوم د دوی ټولـو خبري یو ډول وې او ما دا فکر وکئ چي دوی ته زما خبري هسي اوتي بوتي ښکاري خو دا چي سترگي له سترگو شرمېږي نو مخامخ یې دا خبره راته نه سوه کولای.

بل آخره یوه یې هم و ماته کومي پیسې نه کړې را د ورځـي پـه آخـر کـي یـوه بـل مجلـل محل ته ولاړم چي خورا تشریفات پکښې روان وه خادمان په رسمي او مونظمو کالیو کـي

(c) ketabton.com: The Digital Library

وه په ورستي منزل کي د اشرافو ښځي چي پيشني کالي يې په تن وه په خورا غرور سره راټولي سوې وې د هر يوه د شتمنۍ سر تر اسمانه رسېدئ کله چي مي دوی ولېده دا فکر مي وکئ چي نه سم کولای د دوی توجه راجلب کړم. دا چي تللی وم نو لازمه وه چي خپله نقشه هر ډول چي وي دوی ته تشرېح کړم ما په ډېر تکليف د خپلي ترحي تشرېح دوی ته وکړه چي له ډلې يې يواځي يوه نفر د مالي کومک ټټر ووهلئ دا چي دوی د دومره وقار سره نه سوه کولای چي دوی دي د غريبانو تر کورونو ولاړ سي نوښه خبره ده چي زه تر هغه ځايه ولاړ سم او دوی ته هغه غريبان ور معرفي کړم.

دغه کس هم و نه ويله چي څومره کومک او کله به دغه کومک وکړې يو بل ځوان او يو سپينږېری هم حاضر سول چي زما فکري ملاتړ وکړي فکر مي وکئ دا ډول خلگ که کومک هم وکړي نو د دوی مخصد نوم گټل مېډال گټل دي بل آخره مي پرېښول او خپل کور ته وگرځېدم په کور کي په دې فکر فکر کي چي خپله نقشه مي و نه سوه کولای چي عملي کم وېده سوم.

فکر مي وکئ چي ننه ورځ د يو بې مانا کار دپاره ټوله ورځ وگرځېدم کېدای سي چي زياتو کسانو پس شا راپسي خندلي هم وي خو بيا مي فکر وکئ چي بايد هيڅ شی زما د خپل کار او لاري څخه و نه گرځوي او زه بايد پر خپله طرحه کار وکم.

زه د خپل وجدان په امر پسي تللم او دا د دې لامل سو چي بايد په خپله لاره کي محکم و اوسم او د خپلو خانانو ملگرو له خبرو تېر سوم او پر خپله طرحه لا محکم او ټينگ

(c) ketabton.com: The Digital Library

سوم یوه ورځ وروسته مي مقاله د ښار تر ټولو ډېر ویـل کېـدونکي مجلې تـه ورکـړه چـي مقاله چاپ کړي د مقالې تر چاپ وروسته مي یوه مجله واخسته او دښاروالۍ شوراته مـي یووړه او هغوی ته مي واوروله د مقالې د وینا په وخت کي مي خوله وچېدله هر ډول چـي وو د مقالې تر ویلو وروسته مي د ښاروالۍ له چارواکو وغوښتل تر څو له خپـل موقفـه پـه ګټې اخستنې سره د ښاریانو او فقیرانو تر منځ خپلوي راجوړه کړي.

د مقالې د وینا په وخت کي په سالون کي عجیب سکوت وو یـواځي دوو نفـرو د شـورا د غړو څخه زما د وینا په وخت کي بعضي نوټونه ونیول او ویې ویل طرحه خورا ښـه طرحـه ده مګر غیر عملي ده چي د دې ټکي سره هغه ټول چي زما په خـبرو سره عصـباني سـوې وه راپورته سوه او خپل د برآت دلایل یې وړاندي کړل.

و مي غوښتل چي خطابیې مېز ته بیا ولاړ سم او دغه طرحه دوی تـه ښـه واضـح کـړم خـو کله چي دوی زه ولیدم چي د مېز سر ته ځم نو یو ډول شـور یـې پـه خپلـو منځنـو کـي و نښلوئ او ویې ویل موږ ستا مرحمت ته خورا درناوی کوو او غواړو چي دا طرحـه عمـلي سي خو د یو ناممکنه طرحه ده.

ولي په هر حال مجبوره سوه تر څو ماته غوږ ونیسي او د همکارۍ وعـده راکـي کلـه چـي مي د سرشمیرونکو د کارکونکو سره دا موضوع شریکه کړه چي زما قصـد یـواځي د دوی سر شمېرنه نه ده هغوی تعجب وکړ داسي یې راکتله لکه یو بې مفهومه خبري چي اوري

(c) ketabton.com: The Digital Library

له بله اړخه کومه مقاله چي مي چاپ کړې وه هېڅ عکس العمل يې را ونه پاروئ آن يوه سړي هم زما سره د دې مقالې په اړه خبرې و نه کړې.

زما ښځي او اولادونو با وجود د دې چي زما نظر يې تايدولئ راته ويله چي ته نه بايد د دې طرحي د کاميابۍ اطمنان ولرې.

بل آخره زما هم دا زړه ته تېره سوه چي د طرحي کاميابي سخته ده. خو تصميم مي نيولى وو کومه لاره چي ماته ښه او غوره په نظر راځي بايد تعقيب کړم. زما نقشې زه خپلي خواته کشولمه خپله د هغې ناحيې چي بازار ته نژدې وه د هغې سرپرست سومه اورېدلي مي وه چي د مسکو ترټولو بد او وحشت ناکه د مسکو غربت به په همدې ناحيه کي مشاهده کړم په همدې خاطر مي د خپل مشر څخه د همدې ناحيې د سرپرستئ غوښتنه وکړه او زما غوښتنه وه هم منل سوه د اوسېدو ځايونه انسانان او ټوله شاوخوا بدبويه او چټل وه هري خواته چي دي پزه کش کړې واى ډېر بد بوی د سړي تر دماغه رسېدئ.

ډېري مندي چي بلا اولادونه يې زېږولي وه په عجيب نظر يې ماته کتله او د ويلو دپاره يې هېڅ هم نه درلودله فکر مي وکئ دغه بې چاره ګان چي دلته ژوند کوي د ډوډۍ تر خنګ ساعت تېري او تفريح ته هم اړتيا لري فکر مي وکئ چي دغه انسانان د نس تر خنګ احساس او عاطفه هم لري چي بايد د هغه په اړه يې هم بايد فکر وسي دا موضوع زما په فکر ښه راغله ځکه دا انسانان نه يواځي لکه پسونه چي يواځي د خوراک دپاره تر اخوره بېول کېږي ژوند وکړي.

(c) ketabton.com: The Digital Library

زما کوشش نه باید یواځې د دوی د خیټې د مړولو دپاره وسي بلکې د انساني نورو ضرورتونو په اړه یې هم باید فکر وسي ځکه دغه خلګ هم د نورو انسانانو په سیر انسانان دي او دوی هم د نورو انسانانو په څېر غریزې او احساسات لري.

خلاصه کله چي مي په ذهن کي دا خبري راوګرځېدې نو دا فکر مي وکړ چي زما نخشه بلکل نا درسته ده او په ځان کي مي د ناتوانۍ احساس وکړ چي د دې خلګو ضرورتونو ته خپل ځان نه سم رسولی مګر لکه څنګه چي مي مخکي درته وویل دا یو کار وو چي شروع کړی مي وو او د ادامي پرته مي بله لاره نه درلودله.

یو لارښود چي له ما سره راغلی وو زه یې د هغو کثافاتو د منځه چي هلته تیت سوې وه تېر کړم او د یو ساختمان اړخ ته یې ورسولم ده وویل په دې ودانۍ کي خورا زیات غریبان وسېږي او سر شمېرنه یې تر یوې ورځي زیات دوام پیدا کولالی سي.

زه په حیرانۍ سره د لارښود په خواکي د هغه تعمیر خواته روان وم او د دې سیمي غریبو اوسېدونکو په تعجب زما خواته کتله د یو خان انسان ژوند هغوی ته عجیبه په نظر ورتللی نور سرشمېرونکي مي هم ولیده چي د نورو ودانیو خواته ورغله او دوی زما تر لارښوني لاندي کار کوئ.

با لآخره هغه تعمیر ته ورسېدم او د سرشمېرني کار مي پیل کړ که څه هم د دغه تعمیر اوسېدونکي نسبت زما وه ودانۍ ته غریب وه خو بیا یې هم پورا نغدي مرستو ته اړتیا نه

(c) ketabton.com: The Digital Library

درلودله ماته د دوی د خبرو څخه دا را معلومېده چي دوی نور څه نه لري يواځي او يواځي د خلګو په نغدي مرستو سره ژوند مخ ته وړي.

کله چي مي دوی ته وويل چي د دوی دوې لوڼې به په مکتب کي شاملي کړم دا يې قبوله نه کړه او دا يې غوره بلله چي د دې کار پر ځای دوی ته نغدي پيسې ورکړم زه د دې څخه پوی سوم چي دوی د دې انجونو څخه هم کار اخلي او د همدې لاري هم پيسې را جمعه کوي آن د يوې نيکي ښځي څخه پيسې غواړي کله چي مي د همسايه ګانو څخه پوښتنه وکړه هغو راته وويله کله چي دوی هر څومره پيسې راوړي نو هغه دلته ذخيره کوي. د نورو اوسېدونکو څخه مي هم مالومات وکړ پوی سوم چي دوی هېڅ پيسو ته اړتيا نه لري او اقتصادي حالت يې ښه دئ.

بل آخره راته مالومه سوه چي په دې ساختمان کي داسي څوک نسته چي مالي مرسته دې ورسره وکړم او د دې ساختمان پر هيڅ اوسېدونکي مي يقين او باور نه درلودلئ په نورو ساختمانونو کي مي هم د هغوی څخه پوښتنه وکړه تر څو راته ريشتيا ووايي تر څو د هغوی سره همکاري وکم په دې ساختمانونو کي هم واقعا داسي فقير چي پيسو ته اړتيا ولري نه سو پيدا.

ما په دې خاطر چي په دې ساختمانونو کي د هغه خلګو سره چي زه يې په لټه کي وم نه سوم مخ د ناراحتۍ احساس کولئ ما داسي فکر درلودلئ چي په دې ساختمانونو کي به داسي خلګ ژوند کوي چي بد او دربدره ژوند به لري اما د دوی ژوند د هغه خلګو د

(c) ketabton.com: The Digital Library

ژوند سره چي د ښار په منځ کي يې زندگي کول کوم فرق نه درلودلئ يـواځي دا تـوپير وو چي دلته خلگو په چټلۍ او بدبويۍ کي ژوند کولئ او په ښار کي حد اقـل نظافـت سـاتل کېدئ.

څه ډول چي په ښار کي بېلابېلي طبقي انسانان ژوند کوي لکه ښه ژوند متوسـط ژونـد بـد ژوند بد بخته خلگ ښايسته او بدرنگه دلته هم حالت همداسي وو دوی خارجي بـدبختي نه درلوده بلکي بدبختي د دوی په داخل کي وه بدبختي په دوی کي وه او پيسې هغه څه نه وې چي د دوی د دردونو دوا دي په وسي.

خلاصه: د دوی په منځ کي خورا ډېلي ډلي خلگ وو لکه کسب گر دنيـا داره غريـب خـو دوی داسي حالت کي نه وه چي پيسو ته اړتيا ولري مگـر د کومـک نـه مخکـي د دوی د ژوند بېلابېل اړخونه مطالعه کول خورا اړين وه. زه د داسي خلگو په تلاښ کـي وم چـي د دوی سره په مرسته کولو سره د دوی اړتيا وي پوره کړم او ور سره مرسته وکړم مگر پـه دې سيمو کي کوم داسي څوک نه وه چي دوی دي کومک ته اړتيا ولري.

يواځي هغه څه چي دوی درلودله هغه دا وو چي دوی غوښته چي په خپلو معصومو کتلـو سره د يو چا څخه يو څه پيسي تر لاسه کړي او هغوی ته په عجيب انداز وگـوري او دغـه غوربت چي دوی د هغه په واسطه ځانونه ډنگر او خوار ښول نه سوه کـولای چـي د دوی و دې بدبختۍ ته د پای ټکی کښېږدي.

(c) ketabton.com: The Digital Library

دا صحيح ده چي هغوی د خپله ژونده ناراضه وه خو په پوره اطمنان سره ويلای سم که دوی په ښار کي کارکونکي هم وای دوی به د خپله ژونده ناراضه وای ښاريان هم د خپلي وضعي څخه ناراضه دي او د هغه څه په اړه چي دوی يې نه لري نا خوښه دي.

ما د دې دوو طبقو خلگو تر منځ په ظاهري ډول کوم توپير و نه ليدلی د دوي او د هغه خلگو چي په ښار کي ژوند کوي څه توپير دئ يواځي دا چي هغه خلگ چي په ښار کي ژوند کوي د دې بېنوايانو په ليدلو سره د زړه نه آه کشوي او د دوی په ليدلو د درد احساس لري او دغه بله طبقه بيا د نورو خلگو دکار څخه خپل ځان ته حاصل لاس ته راوړي.

د دوی دوو تر منځ توپير يواځي د هيلو او هغو ته د رسيدلو په لارو چارو کي دئ زه پوهيدم او دا موضوع مي درک کولای سوه مگر ما مخکي د دې په اړه هيڅ فکر نه وو کړی او يواځي مي غوښته چي د دوی د ژوند تر خبرتيا وروسته د دوی کومک ته ور ودانگم.

يواځي يوه لار د دوی د کومک دپاره شتون درلودلئ او هغه دا وه چي د دوی د ژوند په اړه د فکر او طريقي بدلون وو او د دې دپاره تر ټولو ښه لار دا وه چي لومړی بايد يوه ښه او غوره لاره پداسي او د دوی ښه ډول پېژندنه وسي او بيا پر هغه اصولو باندي رفتار وسي.

(c) ketabton.com: The Digital Library

زما مشکل دا وو چي ما پر هغه لارو فکر کوئ چي دغه خلگ بايد له داسي حالت او د ژوند دا ډول طريقه بايد بدله کړي نه دا چي دوی په دې خاطر چي خپلي لوږنی اړتياوي او غذا نه سي ترلاسه کولای بدبخته دي بلکي دوی دا ستونزه لري چي د دوی معدې خرابي دي او د اشتهاوري غذا ته ضرورت لري يعني تر هر څه د مخه بايد د دوی د معدې علاج وسي.

که څه هم زما د ډېرو هڅو سره سره بيا هم هيڅا دې ته زړه نه کئ ښه چي کومک وکي آن هغه خلگ چي ما يې په کتابچه کي نومونه ياداښت کړې وه خو بيا مي هم د يو څو کسانو سره د هغه څه چي دوی اړتيا ورته درلودله کومک وکړئ.

زما خطا دا وه چي تصور مي کوئ چي په هر صورت بايد د دې کسانو سره کومک تر سره کړم زما ځان غوښتنې د دغې چاري مخ ته وړل راته اسانه کړې وه غوښتل مي چي د غريبانو نومونه نوشته کړم او تر څېړنې وروسته د هغوی ضرورياتو ته رسېدگي وکړم.

دا چي د څو کسانو مشکلاتو ته به رسېدگي وکړای سم دا ماته روښانه نه وه او دا فکر مي کوئ هغه خانان چي دغه خلگ يې دغي تباهی ته ټېله کړې يوه ورځ به د دوی په نجات کي هم کومک او همکاري کوي په داسي حال کي چي د دوی سره تر مخامخ کېدو وروسته د دې ترحي ناکامي ورځ تر بلي ښکاره کېدله ځکه دغو سوال کوونکو د کار څخه ځان وېستلی او گدايي يې يو اسانه او استراحت مند کار بللی.

(c) ketabton.com: The Digital Library

ځوک کولای سي چي د دغو موجوداتو فکر او قضاوت ته تغیر ورکړي زموږ په منځ کي د خانانو خلګو په څیر چي فعاله او ښه زندګي لري او هیڅ خواري او زحمت هم نه کاږي او د دې تر څنګ زموږ په ټولنه کي خانان خلګ هغه خلګو ته چي فعاله خواري کښه دي څه او کوم ارزښت نه ورکوي او کله چي به مي دغه فکر ذهن ته راتلئ نو ور سره سم به مي زړه ته لوېدل چي هیڅ څوک او هیڅ کس د دې ناروغۍ علاج نه سي کولای هغوی په خپل ژوند کي کوم بد او ناخوښه څه نه لیدل هغوی لیدل چي بعضي-خلګ د دوی تحقیر او سپکاوی کوي خو هغوی د دغه تحقیر او سپکاوي دلیل باندي نه پوهیدله او دغه وجه یې نه سوه پیدا کولای اکثرو یې دا فکر کولی چي دوی ښه او نیک کار کوي.

د دوی په منځ کي یو هلک چي سیوژه نوم یې درلودئ زما یې زیاته توجه جلب کړه او تکل مي وکئ چي حد اقل دغه هلک د دغي مردارۍ څخه نجات پیدا کي او یوه لاره د ده دنجات دپاره و لټومه او په ریشتني ډول مي زړه وراندي وسو.

هغه مخکي د یوه موچي سره کار کوئ مور او پلار یې نه درلودله خو کله چي موچي مړ سو نو بې سره او سامانه پاته سو.

اوس غواړم چي خپله نیکي د دغه هلک سره تاسو ته ووایم سیوژه مي خپل کور ته راسره بوتلئ او هلته مي په اشپزخانه کي په کار ولګولئ اما نه مي سوه کولای چي دغه هلک ته د خپلو اولادونو په څنګ کي ځای ورکړم اما دا چي ما دی په خپله اشپزخانه

(c) ketabton.com: The Digital Library

کي په کار وګمارلی فکر مي کوئ چي د ده سره مي کومک د کمال حد ته رسولی دئ. سیوژه نژدې اته ورځي له ما سره پاته سو په دغه ټوله وخت کي ما د هغه سره تر دوه ځلي زیاتي خبري و نه کړې.

مګر ما د اشپز څخه واورېدل چي هغه نه سي کولای چي دلته ارامه زندګي وکړي ښه غذا وخري او مناسبي جامې دي واغوندي او زموږ د کوره و تښتېدلی کله چي مي و غوښته چي هغه ووینم نو هغه له ما څخه منډه کړه او وتښتېدلی.

که د لومړی ورځي څخه ما د سیوژه ژوند ته توجه کړې وای نو زه به پوه سوی وای چي هغه ته غلته تربیه ورکول سوې ده. هغه دلته ولیدل چي زما اولادونه چي لا هم د ده همسنه دي خپله کار نه کوي او اشپازي ورته نوکران تیاروي پاکي او مهذبي جامې اغوندي د دوی نسونه په خوندورو خواړو ماړه دي لوښي په ډېره بې احتیاطی سره ماتوي او هغه خوراک چي د سیوژه دپاره خورا ځانګړی وو هغه زما اولادونو پر خپل سر هم نه تویوي.

هغه څه چي سیوژه زما په کور کي زده کړه هغه دا وه چي هیڅ کار باید و نه کړو ښه وخرو ښه واغوندو او ښه ارام بیده سو نه دا چي زما اولادونه یواځي د اوس د پاره کار نه کوي دوی به په راتلونکي کي هم ارام ژوند کوي او زندګی د خوندونو څخه به خوند اخلي .

(c) ketabton.com: The Digital Library

حقه خبره دا ده چي زما کوښښ د داسي تلف سوو ماشومانو په حق کـي بـې مفهومـه وو ځکه ما خپله خپلو اولادونو ته په یوه مجلل ځای کي د همداسي بـې کـاره او بـې فعالیتـه زندگۍ تربیه ورکوله.

په دې سر شمېرنه کي د یو ډول خلګو څخه متاثره سوی وم د کوچنیانو وضعیت یې شرم راوړونکی وو هغوی خپل ماشومان د ځانونو سره تر لارو او کوڅو وړي تـر څـو د خلګـو ترحم جذب کړي.

د سیوژه تجربې ماته وښوله چي د دې خلګـو سره کومـک کـول سـخت او ناممکنـه او متناقض دئ کله چي سیوژه دلته ژوند کولی غوښته مي چي د خپلـو اولادونـو وضـعیت د نوموړي څه پټ کړم او هر ډول کوششونه چي زه یې د سـیوژه د ژونـد د ښـه کولـو دپـاره کوم بې ګټې دي.

ډېره اسانه ده چي یو څوک د ده غوندي هلک د ځان سره وساتي او نـس یـې ورتـه مـوړ کړي ښه جامې ور ته ور واغوندي او آن ښونځي تـه یـې ولېـږي امـا دوی تـه د ښـه ژونـد کولو او کار کولو توصیه کول بیا خاص زما غوندي خلګو دپاره چي خپله هم کوم کار نـه تر سره کومه ناممکنه ده.

زموږ د ژوند عکس کوم څه چي دوی ته ورښایي هغه د کار نه تر سره کـول دي د سـویژه تللو په ما کي د ناراحتۍ حس نه را ولاړوئ بـل آخـره هغـه نقشـه چـي د بینوایـانو سره د مرستي دپاره مي ترحه کړې وه تر سره کړه او په دې وخت کي بعضي خلګـو ماتـه د دوی

(c) ketabton.com: The Digital Library

سره د کومک دپاره ویلي وه د یوې میاشتي په جریان کي مي تر سلو پوري داسي فقیران یاداښت کړې وه چي کېدای سي زه ور سره مر سته وکړم یو څو نومونه مي واخستل او پاتي مي بې جوابه پرېښول ځکه چي د دوی سره مرستي هیڅ امکان نه درلودلئ.

بل آخره ما ونه سوه کولای چي د دې ډلې دومره ډېري غوښتني دي پوره کړم د دې تر څنګ هغه خلګ چي زما سره یې د کومک تړ وهلی وو او آن داسي خلګ وو چي د کومک اندازه یې هم مالومه کړې وه هیڅ داسي څوک نه سو پیدا چي آن یو روبل کومک دي هم وکړي.

د هغه لس زرو روبلو پر ځای چي خانانو راسره د دې دپاره چي دا بدبختي د منځه یوسم یواځي هغه کارمندان چي زما ترلاس لاندي یې کار کوئ د هغه پیسو څخه چي دلته دوی ته ورکول کېدي یواځي د لس روبله کومک وکړئ مجبور وم په همدې لسو روبلو چي زما کارکونکو کومک کړی وو او شل روبله چي د ښارجوړوني د خوا څخه د سرشمېرني د دفتر سره سوی وو بسنه وکړم او دغه دېرش روبله زما سره وه او نه پوهېدم چي دغه شل روبله څه ډول تقسیم کړم. بل آخره د سرشمېرني کار خلاص سوی وو،

یوه ورځ د دې تر مخه چي کار خلاص کړم د هغه شلو روبلو سره چي زما په جیب کي وو د سوالګیرو کورنیو کمپ ته ولاړم یو مریض مي پیدا کئ چي پنځه روبلو ته یې اړتیا وه ور مي کړه ښه نو په پاته پیسو څه وکړم؟

(c) ketabton.com: The Digital Library

کله چي ما هغه مریض ته پیسې ورکولې نو زما پر شاوخوا باندي خورا ډېر سوالګر را جمعه سوه او هر یوه د پیسو غوښتنه درلودله دا چي مایې په اړه مالومات نه لرله نو له منځه یې همداسي راووتلم او د کور پر خوا ولاړم.

پر لار مي یو سپینږېری ولیدئ چي د مسو او اوسپني ټوټي یې راټلولې او د نل سره یې په ښه اواز سره سندره ویله، ده ته ور نژدې سوم او خبري مي ور سره شروع کړې تر څو مالومه کړم چي پیسو ته اړتیا لري که نه؟

یواځي یې ژوند کوئ، او د اشغالو د منځه د ارزښتمندو شیانو په ټولولو یې خپل ژوند مخ ته وړئ . دومره پیسې یې پیدا کولای سوې چي یواځي یې د خوراک او څښاک بس وي د هغه څخه مي د هغو خلګو په اړه وپښتل چي څوک پیسو ته اړتیا لري هغه راته غوصه سو او ویې وویله چي هیڅ اړ سړی نه پېژني اته روپۍ مي ده ته ورکړې هغه یې په خوشحالۍ واخستې او د ساقي خانې پر طرف ولاړئ.

زه هم د کور پر خوا ولاړم او د کور د صاحب په مرسته چي یو شریفه سړی وو یو څو مستحق کسان مي پیدا کړه او پاته پیسې مي د هغوی تر منځ وویشلې په دې ترتیب زما د کومک او همکارئ سلسله پای ته ورسېده او دې نتیجې ته ورسېدم او دا فکر مي وکئ چي خپل ژوند ته په همدې کلي کي ادامه ورکړم.

زما د نیکئ او ښېګڼي حس لکه د دیګ توبښ هوا ته وختئ او د تل دپاره ورک سو خو هغه تاثرات چي ما تر لاسه کړه نه دا چي زما په روح کي د تل دپاره پاته سوه بلکي په زړه

(c) ketabton.com: The Digital Library

کي مي د هغوی سره د کومک احساس وو خو په دې عقیده رسېدلی وم چي زه د هغوی دپاره هیڅ هم نه سم کولای او کله کله به دا فکر رالوېدئ چي هغه لږ کار چي ما د دوی دپاره وکئ هغه د دوی دپاره کافي وو او نور څه ته اړتیا نسته همدا لامل وو چي په ما کي د دوی سره د میني یو ډول احساس کرل سوی وو ما هیڅ کله د خپل ژوند او د دوی د ژوند تر منځ نا برابري نه حس کوله او هیڅ اذیت مي نه لیدلی.

کله چي ښار ته د تداوئ کولو دپاره ولاړم غوښته مي چي د معالجې په برخه کي خیریه کار تر سره کړم امید مي درلودلئ چي زما وضعیت د نورو سره همدا شان وي مگر په ښآر کي د خورا زیات او حقیقي فقر سره مخ سوم آن دا چي نه پوهېدم د یو خیر غوښتونکي سره څه ډول رفتار وکړم.

و مي غوښته چي یوه مقاله د خپلو سترگو لیدلو حالتو او د خپل کار د پرېښولو په اړه ولیکم او د لومړئ مقالې چي نشر کړې مي وه اصول او قاعدې بیا تاکید او تکرار کړم او ومي غوښته چي په ښارونو کي د فقر د زیاتوالي پر عواملو وږغېږم او ووایم چي څه لامل سوه چي فقر په ښارونو کي اوج ته رسېدلی او څه ډول کولای سو له دې مکروبه انسانان وژغورو.

ولي هر څو چي مي هڅه وکړه و قلم ته مي گوتي نه ورتلې. اصلا نه پوهېدم چي کوم تاثیر لري که یا ما د خپلي لومړنۍ مقالې عکس العمل لیدلی او تیجه یې ما په لاس کي درلودله ما په دې حالت کي داسي حس درلودلئ لکه یو څوک چي خپله ډوبېږي او د

(c) ketabton.com: The Digital Library

نورو سره د کومک هڅه کوي او دا راته ثابته وه چي پر سسته مځه مي تکیه لګولې ده فکر مي کولای چي ولي د دوی سره مرسته نه سم کولای په دې وخت کي مي دا دلیل را پیدا کئ چي زما کوښښ د دوو وجهو څخه ناکامه سو اول دا چي د ښآر غریبان خورا ډېر دي او دویم دا چي د کلو د مسکنانو سره کلي اختلاف لري.

وروسته مي د ځانه وپوښتله په ښار کي د فقیرانو د را یو ځای کېدو علت څه دئ خپله مي ځان ته جواب ورکئ چي هغه کسان چي په کلو کي د روان معاش د پیدا کولو څخه عاجزه سي نوښار ته راځي او د خانانو پر شاوخوا جمعه کېږي او د دوی شمېر هم ورځ تر بلي زیاتېږي اصلا دوی د روزۍ د پیدا کولو دپاره ښآر ته تللي او ځي نه د بل څه دپاره.

په ښار کي د روزي پیدا کولو څخه منظور څه دئ کله چي دغه جمله ښه په غور سره فکر ته واچوئ نو دا جمله یو ډول شوخی ته ورته ده ځکه یو څوک څه ډول د کلي څخه چي هلته د غنمو او نورو ضروریاتو کرونډې دي هلته کارونه دي بیا هم دوی د روزي د پیداکولو دپاره ښار ته مخه کوي او په کلو کي باوجود د دې چي کارونه ډېر هم دي روزي نه سي پیدا کولای.

 ما د دې پوښتني دپاره د نورو خلګو څخه هم پوښتنه وکړه دغو خلګو داسي جواب راکئ چي دغه خلګ یواځي د روزي د پیدا کولو دپاره مسکو ته راځي څنګه چي زه هم خپله دې نتیجې ته رسېدلی وم.

(c) ketabton.com: The Digital Library

په مسکو کي نه څوک څه شی کري او نه د کوم شي نه کومه ګټه لاس ته راوړي خو بیا یې هم خلګ په اسانۍ او هوساینه کي ژوند کوي او تل پیسې د خپلي اسانۍ او هوساینې دپاره مصرفوي او یو څه برخه یې و دې کثیف او چټل مخلوق ته هم رسېږي.

کله چي مي د یو ډلي پوهانو سره دا موضوع شریکه کړه نو هغوی راته وویل که څه هم یوه برخه د دوی د کار دپاره مسکو ته راځي خو بیا هم یوه برخه یې د همدې کسب دپاره ښآرونو ته مخه کوي ځکه چي د ښـآر ښایسـتونه دوی پـه ناآګاهانـه ډول خپـل ځـان تـه راکشوي او دغه ښکلاګاني د دې سبب ګرځي چـي د کلـو خلـګ دي ښـارونو تـه ځـان داخل کړې، اصلي لامل یې دا دئ چي هغه ثروت چي د کلو د زحمت کښو خلګـو چـي همدوی یې تولید کونکي دي د همـدوی حق دئ او د ښـارونو لټـانو تـه یـې انتقـالول د دغي بدبختۍ اصلي لامل دئ.

ما دا تحقیق وکړ چي په ټوله روسیه کي د سوالګرو همدا حالت دئ کوم چـي پـه مسـکو کي تر سترګو کېږي ځکه هغه ثروت چي په کلي کي را منځ ته کېږي د تجارانو هنرمندانو کسب کارانو په لاس له کلي ښار ته انتقالېږي او دغه ډله باید د دې دارایۍ د انتقـال دپـاره باید په ښار کي ژوند وکي.

یوه بله ډله هم موجود وه چي د دې خانانو دپاره یې سخت کارونـه تـر سره کولـه دوی د کلو ځخـه د دې دپـاره راځـي چـي د ښـارونو د مالـدارو خلګـو د حمامونـو او اشـپزخانو کارونه تر سره کړي زموږ مفت خواره خانانو دپاره خورا موهمه وه چي ښار کي ښـه ژونـد

(c) ketabton.com: The Digital Library

وکو ښه جامې واغوندو ښه آسونه ولرو او یو مجلل ژوند تېر کو او هغه غریبان چي باید خانان وای زموږ و پاتي شونو ته یې سترگي دي د هغوی دپاره دا طبعي نه ده چي باید په همدې کفایت وکړي او په همدې سره خوشحاله سي.

دغو محرومو انسانانو یواځي په دې خاطر خپل شعور د لاسه نه دئ ورکړی چي دوی غریبان دي بلکي د دوی په منځ کي د خورا لوړ استعداد او فکر خاوندان هم سته چي آن تر ما هم لوړ درک او تفکر لري، که موږ فکر کوو چي غریبان زموږ د مجلل ژوند په اړه بې توجه دي نو اشتباه کوو د دوی دپاره دا عادلانه نه ده چي یوه ډله دي په ښه او مجلل ډول ژوند کولو ته دوام ورکړي او یوه ډله دي بیا سخت کار وکړي او زیات وخت دي آن ښه خوراک هم تر لاسه نه کړي او وږي دي بیده سي مگر په لومړي سر کي د دغې بې عدالتۍ څخه غمجن او قهرجن کېږي مگر وروسته ورو ورو په دې پوهېږي چي دغه لویه فاصله زموږ او د دوی تر منځ یو طبعي او قانوني ده او بل آخره فکر کوي چي د کار کولو څخه لاس پر سر سي او په دغه مرض اخته سي.

بعضي د دوی خپل هدف ته ورسېږي بعضي ورته نږدې سي او بعضي-بیا هدف ته تر رسېدو وړاندي له پښو و غورزېږي او بیا ورو ورو بعضي-یې غلا بعضي-یې سوال او بعضي یې په نورو غیر قانوني لارو باندي لاس پوري کوي.

دا بسنه کوي چي خپل شاوخوا ته وگورو او فکر وکړو نو پوی به سو چي دغه خلگ زموږ څخه په تقلید کولو باندي یو داسي حالت ته رسېدلي دي او د فقر په شله کي یې

(c) ketabton.com: The Digital Library

ژوند ته دوام ورکړی دئ ما چي څونه د دې فقیرانو او سوالګرو خلګو په اړه څېړنه تر سره کړه نو پوی سوم چي اصلي لامل د دې خلګو د بختۍ دا دئ چي موږ خانان د کلو څخه د ثروت او مالداری په لوټلو او ښار ته یې په انتقال سره دغه خلګ دغي بدبختۍ ته رابولو.

اصلا زه د دې لاري څخه دغي نتیجې ته ورسېدم اول دوی د همدې خانانو سره کرکه پیدا کوي او د دوی سره په کار کولو کي خپل همت د لاسه ورکوي او تل باید د خانانو د رضا کولو کوښښ وکړې تر څو یوه ګوله ډوډۍ چي دوی یې دلته پیدا کوې له لاسه ور نه کړي.

زما د کومک د ترحي د ناکامۍ یو لامل هم د دوی نه صمیمیت او نه یووالی وو چي ماته یې د یو انسان نه بلکي د یو سامان په سترګو کتله او دغه ټکي زما او د دوی نږدې کېدل مشکل کړې وه اصلا دا زما د لیاقت د نه شتون نتیجه نه وه بلکي دا د دوی نه صمیمیت وو چي زه یې د مخکي تګ څه راګرځول.

څه ډول به د هغه خلګو سره چي خپل د ژوند حقیقت او واقعیت یې له نورو انسانانو څه پوټولی ور سره کومک او مرسته وسي. خبره داسي حالت ته رسېدلې وه چي آن کله کله به یې ښکنځل او نوري بدي خبري کولې.

یوه ورځ مي د یوه سپین ږېري سړي سره چي سایتي ایف یې نوم و او زما د خور کور ته یې رفت آمد درلودلئ دغه موضوع واضح کړه کله چي مي د سایتي اف سره ملاقات

(c) ketabton.com: The Digital Library

وکئ لا د خپلو باطلو فکرونو په تل کي وو خور مي زما د نقشې او ترحي په فکر کي وه د تل په څېر مي د هغې نقشې او ترحي تشرېح کوله او هغه نتيجه چي تـرې لاس تـه راوړل کېده په شدت سره دفاع کوله.

ما وويله هغه يتيمان او بوډان گان چي غريبان دي بايد ور سره مرسته وسي او هغه دهقانان چي د دوی د لاسونو څخه د دوی شتمني لوټ سوې ده بايد بېرته و خپـل کلـو او خـپلي شتمنۍ ته واستول سي او موږ بايد د فساد د لمنځه وړلو دپاره بايد يـوه لاره جـوړه کـړو او که په دې طرحه کي کامیابه سو کېدای سي بیا کوم انسان بدبخته پيدا نه سي.

زما خور زما خبري په خورا مينه سره اورېدلې او د خبرو په وخـت کـي مـي زيـات وخـت سايتې ايف ته کتله او څه ډول چي مي د هغه د تجربې او علـم پـه اړه اورېـدلې وه نـو مـا غوښتله چي هغه دي زما خبري تاييد کړي خاصتا مي دقت کولی چي نوموړی زما خبري ښه و فهموي دی هم د نورو ميلمنو په څير چي په کور کي په ارامه ناست وه بې حرکته او ساکت وو.

ما دا ذهنيت واخستئ چي زما خـبرو تـه کـوم ارزښـت نـه ورکـوي او د خپلـو افکـارو پـه درياب کي لاهو دئ زه چي د خپلو خبرو څخه ستړی سوی وم د هغـه څـه مـي د هغـه د نظر او فکر پوښتنه وکړه و يې ويل څه چي تا وويله بې مانا او عبـث دي ومـي ويـل ولي؟ ځکه چي د دې څخه کومه گټه لاس ته نه نه راځي د اعتراض په ډول مي ورته وويله څـه ډول پايده نه لري ايا پايده نه لري چي يو وړی کس دي موړ کړم. ويې ويل يا يا تـه وړی

(c) ketabton.com: The Digital Library

نه مړوې بلکې ته شاوخوا ګرځې او که کوم چا شل پولو پیسو ته اړتیا درلودله ور سره مرسته کوې ایا دا فکر کوې چې په دې پیسو دې واقعا د ده سره مرسته وکړه، یا یا ته باید په دې پوه سې کوم څه چې هغوی ورته اړتیا لري چې مرسته ور سره وکړې هغه مانوي مرسته او کومک دئ نه مادي کومک په هغه صورت کې چې ته دوی ته پیسې ورکوې په ډېر لږ وخت کې دغه پیسې د هغوی څخه مصرفیږي.

یا ښاغلی سایتې اف زه لومړی د دوی ژوند مطالعه کوم او وروسته غواړم یا ورته د کار زمینه برابره کړم یا کومه مرسته چې مو په وسه وي ور سره وکړم، دا ډول نه سې کولای چې د چا همکاري وکړې نو بیا څه باید وکړو پرېږدو چې د لوږې څخه هلاک او مړه سي، ولې مړه کیږي د دوی عاید ډېر زیات دئ ما چې څه د مسکو د غریبانو په اړه درته وویله تا لکچې غور نه وو پرکړی د دوی تعداد خورا زیات دئ یواځې په مسکو کې شاوخوا شل زره وږې کسان وجود لري په نورو ښارونو کې یې هم شمېر خورا زیات دئ و یې خندل او ویې ویل شل زره په مسکو کې نو ښه ستا په فکر په ټوله روسیه کې به څومره غریبان شتون لري یو میلیون به سي څومره.

زه یواځې د مسکو د غریبانو په اړه بحث کومه دا او د ټولې روسیې غریبان څه اړیکه سره لري. ډېر نژدې اړیکه لري که چرته کار کوې نو باید د ټولو په اړه فکر وکړې او باید ووایې چې هر خان یو غریب خپل کور ته راولې او د هغه څخه ساتنه وکړې که د دوی شمېر دوه برابره هم سي دومره خانان هم سته چې دوی ټول ور سره ځای سي ټول یو

(c) ketabton.com: The Digital Library

ځای یو د بل سره په شریکه ژوند وکړي یو د بل سره خبري وکړي دا خبري ټوله بې مانا دي او کومه داسي خبره مي نه ده تر سترگو سوې چي هغه دي زما دپاره موثره تمامه سي.

په دغو ورځو کي چي څومره به و غریبانو ته نژدې کېدلمه نو د سایټي اف د خبرو ارزښت راته ښه مالومېدئ کوم انسان چي حساس وي د دومره ډېرو غریبانو په منځ کي به پنځه ډوله غذا په خوند خوند وخري؟

نو بله چاره نه چي همدا ثروتمندان باید خپل خواړه د غریبانو څخه په پټه پټه وخري او ځان د دوی د سترگو څخه پنا کړي دا هغه یوائینی کار وو چي مور خانانو به تر سره کولی کله مي چي د خپلي کورنۍ د غړو د ژوند په اړه فکر کولی نو دا احساس مي کولی چي و غریبانو ته نژدېکت کوم مشکل کار نه دئ.

مور خپل ټول عمر داسي ترتیب کړی چي همیشه فاصله وجود ولري او موتوجه سوم کوم څه چي زه په خپل ذهن کي د خواخوږۍ او رفاقت د غریبانو سره لرم هغه کوم ریشتنې خبره نه ده زه په خوراک څښاک جامو او آن تعلیم کي یوائي د یوه روش څخه کار اخلو او هغه دا چي زمور او د خورانو تر منځ باید توپیر وسي او توپیر موجود وي.

کله چي ور سره اشنا سوم نو د دوی سره په کومک کولو زما په ذهن کي خورا تزلزل را منځ ته سوی وو او هغه مي ورځ تر بلي ناراحته او نا ارامه پیدا کولی ځکه هغه برخه پیسې چي دوی لاس ته راوړلې په هغه به ناراضه وه او که مي ډېري پیسې ورکولې هم نو بیا به

(c) ketabton.com: The Digital Library

هم ناراضه مالومېده او د دې خلگو د ژوند ټوله برخه نا رضیاتی نېولې وه آن ډېر وخت به یې د تنفر په ډول موږ ته کتله.

یوه ورځ یوه سوالگر چې ما ورته لس روبله ورکړه بېله مننې را څخه روان سولو او داسې را څخه روان سو لکه ما چې ور ته رد، بد او ښکنځل کړي وي، ما په دې وخت کې خپل ځان ملامت او نا راحته احساس کئ هغه د وجدان ارام چې به ما د کوم غریب سره تر کومک کولو وروسته احساسولی هغه احساس مي و نه کئ مگر زما خپل حالت نه وو اختیار کې او هغه احساس چې ما د غریبانو په اړه ذهن کې درلودلئ وژلی یې.

ما غوښته چې د دوی ژوند زموږ د ژوند غوندې عادي او ارامه وي او ما دا احساس درلودلئ چې د ښېگڼي خوند به تر دې وروسته حس کړم او کله چې به مي د هر غریب سره څومره ډېره مرسته کوله هغه به هغه پیسې ډېري ژر مصرفولي بېرته به خپل ژوند او سوال ته راگرځېدلی.

څو ځلي مي دا تجربه تر سره کړه خو د معمول په څېر هغه به هغه پیسې برباد کړې او بېرته به خپل ژوند ته راوگرځېدئ ما نه سوه کولای چې داسې خلگ له خپلي شاوخوا څخه وشړم او مجبور سوم څه چې مي درلودله هغه به مي ورته بخښله خو آخر دا پوښتنه راسره پیدا سوه مگر تر کومه؟ څومره؟ او تر کومه ځایه؟

زه په دې پوه سوم چې زما د کار مقصد د لومړی ورځي څخه غریب دوستي نه وه بلکې د ځان ښونه وه او که زما مقصد دا وای نو ما به تر څه کومک وروسته د څه ارامی

(c) ketabton.com: The Digital Library

احساس کولی مگر زه اشتباه وم د هغوی فقر داسي لوږې وه چي نه ختمېده بلکي فقر بـه نه ورته وایو بلکي د هغوی بې باکي د هغوی فرهنگي لوږې د هغوی حرص.

په لومړي کي مي اورېدلي وه چي خلگو زما په اړه داسي ویله چي دا کس خپلي پیسې پر ډېران غورځوي او کوم داسي گټوره نتیجه هم په لاس کي نه لري او دوی دا فکر کوئ چي دا سړی د خورا زیاتي سرمایې لرونکی دئ، مگر داسي نه وه زما سرمایه څه زما د کار او څه زما د کتابونو د پلورلو څخه لاس ته راتله او دغه پیسې مي پر همدې لاري مصرفولې او ما دا ښېگڼه او نیکي بلله مگر نیکي او ښېگڼه اساسې او اصولي کار غواړي خو ما دا اصول نه پېژندله.

بلاخره مي د ځان څخه و پښتل څه بایـد وسي زه د خپلي بې عقلۍ او خپلي ناپوهۍ اخري حد ته رسېدلی وم او په دې مي اعتراف کړی وو او په همدې خاطر مي ډېر رنځ او تکلیف ذهني شکنجه لیدله مگر په راتلونکي کي مي د داسي اشتباه تکرار ته باید زړه نـه وای ښه کړی او خپلي اشتباه ته متوجه سوی ومه.

آن تر دې حده چي د نورو غریبانو په غم کي دومره ورک سوی وم چي ځان مي خپله غریب او خوار کړی وو مگر حقیقت دا دئ چي زه غواړم چي ټول خلگ لـه لوږې او غریبۍ څخه لري ژوند وکړې او هیڅ څوک هم د دې مرضه و نه کړېږي او ټوله انسانان وکولی سي په طبعي ډول ښکلی ژوند پر مخ یوسي دا زما یـوه هیله ده مگر د نا برابرۍ ظلم او دنیادارانو او تجارانو په واسطه د غریبانو څخه د دوی د ژوند لومړنۍ اړتیا وي

(c) ketabton.com: The Digital Library

اخستبل کېږي یو بل لامل یې زموږ غونډي بې کاره او ټمبل خانان دي چې د نورو د زحمت او خوارۍ او په خولو لاس ته راغلي لومړنیو ضروریاتو څخه استفاده کوو.

هر څو که په دې اړه فکر کوو خو دا خبره ښکاره ده چې موږ کوم کار تر سره کوو کم دئ او کومه ګټه چې لاس ته راوړو زموږ تر خوارۍ ډېره ده موږ وینو چې زیاتره کاریګر مجبوره دي تر څو ډېر او سخت کارونه یواځې د دې دپاره تر سره کې تر څو خپلې لومړنۍ اړتیا وي لاس ته راوړي له بله اړخه وینو هغه کسان چې دولت مند دي یا غواړي چې دولت مند سي د غریبانو د زحمته څخه خورا زیات عاید لاس ته راوړي او خپل ژوند په خورا رنګین ډول مخ ته وړي.

په نتیجه کې ورځ په ورځ غریبانو ته ژوند سخت او د کړاونو څخه ډکېږي او زموږ خانانو ژوند د اوسنیو ټکنالوجیو او علمي چلونو او دوکو په زور چې زده کړي مو دي ورځ تر بلې لوړ طرف ته ځي.

نو په داسې حال کې څه باید و سي ځکه موږ خانان ورځ تر بلې خانان کېږو او داسې حال ته رسېږو چې په خوانیو وختونو کې داسې ژوند یواځې خلګو په خپل خوب او خیال کې لیدلی سو قیصه تر داسې حاله رسېدلې ده چې یوه ډله زموږ خانانو خو داسې حال ته رسېدلي دي چې خپل ځان او اولادونه یې د کار د قیده او تکلیفه خلاص کړې خو بیا هم د غریبانو د خولو په زور سره ورځ تر بلې یې سرمایه زیاتېږي او دغه سرمایه یې اولادونو ته په میراث پاتېږي.

(c) ketabton.com: The Digital Library

د نورو خلګو په ذهن کي د داسي خلګو ژوند يواځي د هغوی هيلي او غوښتني او خيالات کېدلای سي دغه وضعيت په خپله مور خانانو ايجاد کړی دئ او بيا وروسته ښارونو ته ځو چي هلته هيڅ شی نه را منځ ته کېږي او يواځي مصرفېږي هغه کار کونکي چي زمور سره په کار کولو زمور په مرض اخته سوي په مور پسې ښارونو ته راځي وروسته دوی په چلبازۍ شروع کوي او د دې دوو لارو څخه حتما يوه لار نه يوه لاره ځان ته انتخابوي يا ځان ته داسي کار پيدا کوي چي کم کار وکي او ډېر عايد لاس ته راوړي او يا هم خپله ټوله دارايي بايلي او بيا د سوالګرو د بېوزلي او وړي ټولنې او ټولی سره يو ځای کيږي.

هو مور د داسي طبقې خلګ يو چي د غريبانو د لاسونو څخه د هغوی شتمني لوټوو او بيا د هغې په واسطه سره بېرته همدې طبقې ته دوکه ورکوو واقعا که مور ريشتيا هم غواړو چي د غريبانو سره کومک وکړو نه بايد د هغوی هستي او شتمني لوټ کړو خو مور داسي زياتي حيلې جوړوو چي مور بايد داسي زندګي وکړو چي زمور دپاره سلګونه او زرګونه غريبان او بېنوايان کار وکړي او مور شتمن او دونياداره کړي.

زه د هغه سړي په شان يم چي د يو پر شا ناست يم او کشوم يې غواړم چي د هغه ژوند سم کړم او هغه ته د ژوند کولو امکانات برابر کړم بلکي که زه ريشتيا هم غواړم چي د دوی سره کومک وکړم نو بايد زه خپله د دوی د فقر او بېوزلی لامل و نه اوسم.

(c) ketabton.com: The Digital Library

موړ یواځي د دې دپاره چي خد ارضایې وکړو او ځان خلگو ته ښه او غوره ثابت کړو نو سل یا هم کم او زیات روبله د یو غریب سره کومک کوو او هغوی نور هم د همدې فساد په مرداره کنده کي ډوبوو.

موړ څوک یو او زه څوک یم چي د نورو په اړه بحث کوم موږ ټوله شپه په خرمستۍ تېروو خوشحالي کوو او له ځانه ناخبره بېدېږو سحر باید یوه ډله راسي چي زموږ نامنظم کړي ځایونه را منظم کړي او موږ د خوبه راکښېنوي او آن موږ د هغوی خواته د انسانیت په سترگه هم نه گورو څوک چي سحر وختي راپاڅېږي او تر ناوخته د شپې کار کوي او هغه هم د یو کم قیمت او مزدورۍ په مقابل کي، هغوی باید پر یوه کلکه تخته ویده سي تر سو بیا سحر وختي راپاسي څوک خیاطي څوک تبر په لاس لرگو پسي۔ځي او څوک نور سخت کارونه تر سره کوي.

دغه خلگ په کسب ژوند انسانیت او رحم دیلۍ کي تر موږ خانانو خورا زیاته برتري لري او تر موږ خانانو زرځلي زحمت کشه او درانه انسانان دي که دوی کار او مزدورۍ او خوارۍ ته وکتل سي نو زرځلي زموږ خانانو پر کارونو باندي ښېگڼي لري نو تاسو فکر وکئ موږ اوس غواړو له داسي غوره خلگو سره کومک وکړو چي اصلا موږ د هغوی کومک مستحق یو.

موږ یواځي خوراک کوو بېدېږو بېرته بیا خوراک کوو او بېرته بېدېږو موږ اصلا له دېنه پرته نور هېڅ کار نه کوو او زموږ د داسي ژوند دپاره باید اشپز ختګار خیاط صفاکار او

(c) ketabton.com: The Digital Library

داسي نور باید کار وکړي او موږ ورته وېده سو دا خلګ د دې دپاره زحمت او کار کوي تر څو زه ارام وکم خوب وکم تفریح وکم بیله دې چي موږ د هغه کسب او خوارۍ ته احترام او درناوی ولرو او بلآخره موږ بې چاره ګان چي د دوی د خواریو د برکته ارام او هوسا ژوند او د دوی د خواریو نتیجه خورو چیښو، غواړو کومک ور سره وکړو زه دې ته حیران یم چي دا ډول خام فکر څه رنګه زما په ذهن کي ځای پر ځای سوی وو.

څه ډول ما دا فکر کوئ چي د هغو لږو پیسو په خیراتولو چي هغه هم تر ډېره زما د خپل لاس خواري نه ده د افرین شاباسي وړ و اوسم موږ هیڅ کله چاته بیله کومي پایلي څه نه ورکوو، یا غواړو مشهور یا غواړو خلګ مو ستاینه وکړي. تر څو مراسم ورته ونیسو او ټول خلګ ما وویني.

د دغو ټولو کومکونو نتیجه دوه جنایته زما ځان ښونه او د فقیر نور هم په فقر او غربت کي دننه کېده دي دا چي موږ وایو چي غریبان ولي زیاتېږي د دې سبب دا دئ چي موږ د دوی پر حقوقو یا په نا اګاهانه توګه خېټه اچولې ده او یا هم د دوی د حقوقو د خوړلو دپاره دروغجني بهانې لټوو.

نو دې پوښتنو ته باید دوه جوابه ورکړل سي چي دا هر څه بدل کړو یا دا چي دا پدېده صحیح ده او باید ژوند همداسي روان و اوسي ځکه موږ چي کله هم د همدې خلګو سره مخکېږو زیات عمر د میاشتي په پای کي چي هغه وخت هم آن نه غواړو چي د هغوی قواره ووینو او کله چي د هغوی میاشتنی عاید ورکوو نو مغرورانه یې ورکوو او

(c) ketabton.com: The Digital Library

ځان تر هغوی ښه احساسوو دا عجیبه نه ده نو بیا ولي لیونیان ملامت بولو موږ فکر کوو چي زموږ پیسې زموږ د کار حاصل دي خو که فکر وکو کوم کار؟ موږ څه کړي؟ چي دومره پیسې تر لاسه کوو با وجود د دې چي دا زموږ د کار پیسې نه دي بلکي د کارګر د لاس او خوارئ پیسې دي.

ډېر وخت کېږي چي په امریکا او روسیه کي خورا ښه قوانین لیکل سوې خو پر کاغذ باندي په نتیجه کي خانان ورځ تر بلي خانان کېږي او غریبان ورځ تر بلي زیات او خوارېږي اصلا دا یو اخلاقی فساد دئ چي خانان یې کوي چي دوی د حیواناتو مرتبې ته کښته کوي او دا یو داسي حالت دئ چي د انتسان ټول انساني حواس وژني او د خواخوږئ فکر یې د مزغو څخه باسي.

یوه ورځ چي د خپل زوی اطاق ته ننوتم هلته کار کونکي د هغه دپاره اور بلولی او دی لا ویده وو با وجود د دې چي ده ته یې سهارنئ جوړه کړې وه او ده ته یې څو ځلي بږغ هم کړی وو مګر دی نه وو کښېنستلی فکر مي وکړئ داسي یو کارکونکی چي سهار وختي پاسېدلی وي او خواري کاږي د داسي ټمبل او لټ دپاره باید هیڅ هم و نه کړې خو بیا مي فکر وکئ نو دوی به څه کوې پرې مي ښولی خو موږ ټول باید دا فکر وکو چي څوک غوره دي او چاته باید د احترام په سترګه وګورو.

Get more e-books from www.ketabton.com
Ketabton.com: The Digital Library